

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ JEAN JAUBERT

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΠΟΥΛΙ

‘Αφού επί δεκαπέντε ημέρες ανέκρινε μάταια όλους τους ψαράδες του Γκαβρινίς και τους κατοίκους του Λαριόρ, ο υποπλοίαρχος Έρριζος Γκερλις είχε άρχισει πιά να άπελπίζεται, πώς θά έξακριβανε την άφορμή του μυστηριώδους πνιγμού του πατέρα του. Έξαφνα ο πιστός του ναύτης Πέτρος Κότγκαλ, ανεκάλυψε κειποιον λαθρέμπορο ο όλοτος με πολλές δυσκολίες όμολόγησε ότι τη νύχτα του δυστυχήματος είχε δει τη βενζινακατο του πατέρα του.

‘Ο άξιοματικός τόν έφώναξε άμέσως να τον αναζητήν. Στην άρχη, από τά μασημένα λογια αυτού του ανθρώπου, φαινοταν ότι δεν θά μπορούσε να πληροφορηθή τίποτα. ‘Όταν όμως ο λαθρέμπορος κατάλαβε ότι η άνακρίσις του υποπλοιάρχου Γκερλις, δεν άφορούσε το λαθρεμπόριο του, έβλεσε τη γλώσσα του και άρχισε να άφηγγήται :

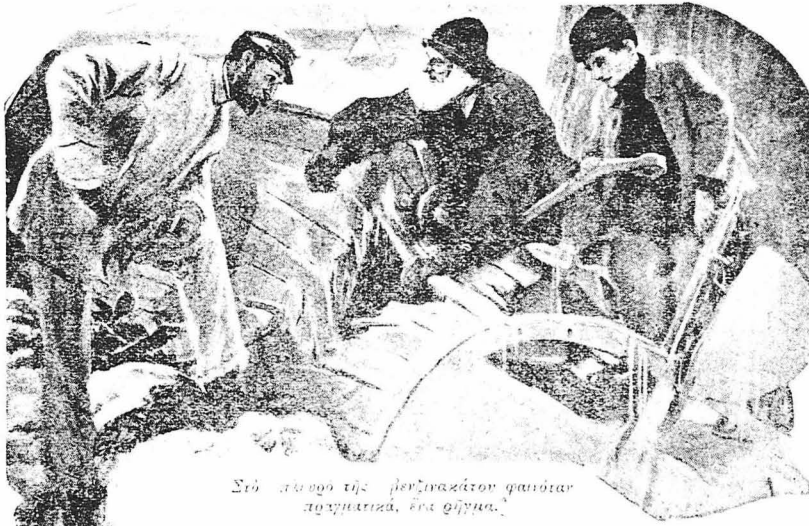
— ‘Ε λοιπόν, μάλιστα, κύριε ότοπλοίαρχε. Έκεινο τό βράδυ κατά τις 9 τραβούσαμε προς τά νησιά του Μορμπιζάν. Μόλις στράφημε τον κάβρο του Γκαβρινίς, διασταυρώθηκαμε με τόν πατέρα σας που γύριζε με τη βενζίνα του. Έίχε φαίνεται κάποια βλάβη ή μηχανή του και πήγαινε πολύ σιγά. Έμεις τότε χωθήκαμε μέσα στους βράχους να περιμένουμε...

— Κανένα σινιάλο από τους συνενόχους σας ...

— ...Ναι, μάς είχαν άνάψει φωτιά, άπάνω στο βράχο. Και εκεί καθώς περιμέναμε, έξαφνα ένα μεγάλο βενζινοκίνητο γιότ χωρίς κατίνα, πέρασε από μπρος μας όλοταχώς.

— Τό είδες καλά ; θυμάσαι πώς ήταν ...
— ‘Ήταν σταχτι, όχι πολύ ψηλό, κ' έτρεχε με 22 κόμβους τό λιγώτερο. Μπισοστά στη ρόδα του τιμονιού στεκόταν όρθος ένας άνθρωπος. Τόν θυμάμαι πολύ καλά, γιατί ή φωτιά που ήταν άναμμένη στο βράχο έρριχνε μία μεγάλη λάμψη τοιγύρω. ‘Ήταν ψηλός και λιγνός και είχε μύτη γυρτή ένα μυτερο γένι και κάτι γυαλιστερά μύτια που κύτταζαν όλότρε μπροστά του. Κ' έπειτα είδα τη μικρή βενζίνα του πατέρα σας να κοντοζυγώνει προχωρώντας με δυσκολία ενάντια στο ρεύμα. ‘Η άσπρη πλώρη της ξεχώριζε κάθετα προς τό γιότ, που άντι να στρίψει έκανε όλοταχώς κατ' άπάνω της. Κ' έπειτα.

- ‘Επειτα...
- ‘Επειτα δεν μπόρεσα να δώ τίποτα. ‘Η φωτιά άπ' τό ξερόχορτα που ήταν άναμμένη στο βράχο έσβυσε.
- ‘Ο Έρριζος Γκερλις έμεινε μία στιγμή σιωπηλός... ‘Όλο τό δράμα του πνιγμού του πατέρα του έπέρασε άπ' τό νού του όπως τό είχε όποριασθεί.

Στό λιμάνη της βενζινακάτου φαινόταν πραγματικά ένα σήμα.

‘Οχι δεν ήταν τυχαίο δυστύχημα. ‘Ο Αντώνιος Γκερλις είχε δολοφονηθεί. Μάλιστα τωρα έξηγούντο όλα. Τά σχέδια της έρευνέσσης για τά όποια του έγραφε ο πατέρας του, καλώντας τον να παραιτηθή από τό ναυτικό και να έπιστρέψη να εργασθή κοντά του για την τελειοποίηση του αεροπλάνου του, καθώς και τό ειδικό μέταλλο που είχε ανακαλύψει και μαζέψει στην ιδιοκτησία του Κεργεράζ, δεν είχαν έξαφανισθεί τυχαίως. Τό ίδιο χέρι που είχε δολοφονήσει τόν πατέρα του τα είχε κλέψει. ‘Ετσι ήταν. Δν μπορούσε να συμβαίην διαφορετικά.

— ‘Αλλά πούδς μπορεί να ήταν ό άνθρωπος αυτός με τη γυρτή μύτη και τό μυτερό γένι ...

‘Ο υποπλοίαρχος Γκερλις βασάνισε άδικα τό μυαλό του. Κανένα τέτοιο πρόσωπο δε θυμόταν και ούτε ο γέρο-Κότγκαλ μπορούσε να τό φαντασθή.

‘Όποσδήποτε κατήγγειλε την ύπόθεση στον εισαγγελέα, ήταν αδύνατον όμως να στηριχθή κατηγορία μόνο επί τη βάση της καταθέσεως του λαθρεμπόρου. Και αυτή άλλωστε ήταν άτελής. Έίς όλα τά γειτονικά λιμάνια έγιναν έρευνες αλλά πουθενά δεν άνευρέθη τό μυστηριώδες σταχτι γιότ.

Στό πλευρό της βενζινακάτου του πατέρα του, που την είχε έκβράσει ή θάλασσα στην άκτή του Κεργεράζ, φαινότανε πραγματικά ένα σήμα, τό όποιο ο γιός του απέδιδε σε σύγκρουση με την πλώρη μεγαλύτερου πλοίου, μπορούσε όμως άξιόλογα να είχε προξενηθεί, και από χτύπημα σε κανένα κορτερό βράχο. ‘Επίσης ή έξαφάνισις του μετάλλου, των κλειδιών του πνιγμένου, και των σχεδιαγραμμάτων του, δεν άπετέλεσαν οσώϊδη άπόδειξιν διά τόν Εισαγγ-

γελέα ό όποιος έτελείωσε τις άνακρίσεις του μ' αυτά τή λόγια :
 — Πίστεψε παιδί μου τή μεγάλη μου πείρα και μη βασανίζεσαι με μάταιες και άνωφελείς ύποψίες. 'Ο μακαρίτης ό πατέρας σου σου έλληγονόμισε μιά λαμπρή προσπάθεια, παρηγορήσου και φρόντισε νά τήν συμπληρώσης.

***

'Απελιπμένος ότι θά μπορούσε ν' άνακαλυφθῆ ό δολοφόνος του πατέρα του, ό ύποπλοίαρχος 'Ερρίκος Γκερλς, προσπάθησε πράγματι νά παρηγορηθῆ ζητώντας μέσα άπ' τις διάφορες σκόρπιες σημειώσεις νά μπη στό δρόμο πού τον όδηγούσε στη συμπλήρωση τής προσπάθειάς πού δεν είχε προφθάσει νά τελειώσει ό μακαρίτης.

Μιά μέρα εκεί πού τακτοποιούσε ένα σωρό από λογαριασμούς, σημειώσεις και άποδείξεις διάφορες, ένα κιτρινο έντυπο προσήλωσε ιδιαίτερώς τήν προσοχή του. Προήρχετο από τήν 'Ακαδημία των 'Επιστημών και έβεβαίωνε τήν λήψιν ενός φακέλλου περιέχοντος χειρόγραφα σχετικά με τήν άεροπλοΐαν, του όποίου τό άνοιγμα δεν θά έδινετο άνευ νεωτέρας αίτήσεως του κ. 'Αντωνίου Γκερλς, συμφώνως με τήν επιθυμίαν του.

'Η φαντασία του 'Ερρίκου Γκερλς άρχισε άμέσως νά τρέχη. Τι άλλο μπορούσαν νά ήταν αυτά τή χειρόγραφα παρά τή σχέδια τής έφευρέσεως του πατέρα του; Φοβούμενος κανένα συναγωνιστή θά ήθελε χωρίς άλλο, νά άσφαλίση τήν προτεραιότητα τής ανακάλυψής του διά μιάς έπισήμου καταθέσεως, τι άλλόκοιτη ιδέα όμως νά στείλῃ εκεί κάτω τό μοναδικό έντυπο!

Τήν ίδια μέρα κι' όλας ό 'Ερρίκος έφευγε γιά τό Παρίσι γιά νά ξαναπάρῃ τό χειρόγραφο του κ. Γκερλς. Επί τέλος τό κατώρθωσε, κατόπιν όχι όλίγων διατυπώσεων. 'Ανοίγοντας τόν πολύτιμο φάκελλο έδιάβασε άπάνω-άπάνω:

— 'Τό παρόν είνε πιστόν αντίγραφον ενός σχεδίου, του όποιου τό πρωτότυπον, τελειωμένον από του Μαΐου, παραμένει εις χείρας μου, εις τήν ιδιοκτησίαν μου του Κεργεράκ, όπου άνακάλυψα και κατασκευάσα τό σύστημα του άεροπλάνου του όποίου έπειτα ή έκθεσις...»

"Ωστε ύπῆρχε λοιπόν και πρωτότυπον. 'Αλλά τι είχε γίνει ;...

'Ο νεαρός ύποπλοίαρχος επέστρεψε στό Κεργεράκ, τελείως κάτοχος τής εργασίας του 'Αντωνίου Γκερλς. Τώρα πιά ή τραγική του άπόλεια του φαινόταν λιγώτερο σκληρή. 'Εβάλληκε με τά μούτρα στη δουλειά, και ή βεβαιότης του προσεχούς θριάμβου του έδινε φτερά.

***

"Ενας χρόνος άκριβώς είχε συμπληρωθῆ από τήν ημέρα του τραγικού δυστυχήματος πού είχε στοιχίσει τή ζωή του 'Αντωνίου Γκερλς. Στους δρόμους του Παρισιού πού γειτόνευαν με τόν κήπο του Κεραμεικού συνωθεΐτο ένα άπειρο πλήθος. Ήταν ή μέρα του μεγάλου άεροπορικού άγώνως Παρισίων — Λονδίνου. Στην μεγάλη πλατεία τής 'Ομονοίας ήταν κιόλας παρατεταγμένα τά τεράστια πουλιά πού θά έλάμβαναν μέρος στό άγώνισμα. Οι πιλότοι έκαναν τις τελευταίες προετοιμασίες στη μηχανή τους. "Ενας άπ' αυτούς, ό 'Ερρίκος Γκερλς, ό όποιος είχε άποπερατώσει τήν κατασκευή του άεροπλάνου του άκριβώς άπάνω στην ώρα, ώστε νά λάβῃ κι' αυτός μέρος στους άγώνως, έκανε τις άπαραίτητες προπαρασκευές στό μηχανήμα του. Με τήν άπασχόλησή του αυτή δεν του έδόθη καιρός νά δῆ και τάλλα άεροπλάνα πού ήταν γύρω άπ' τό δικό του. 'Ωστόσο, ή ώρα έπλησίαζε. Οι έπίσημοι είχαν καταφθάσει, και δεν ύπελείπετο παρά ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας γιά νά δώσῃ τό σημεΐον τής έκκινήσεως.

'Ο 'Ερρίκος Γκερλς ήταν έτοιμος. 'Αφήνοντας τότε τή φύλαξη του άεροπλάνου του, δωδεκάτο κατά σειράν, στόν πιστό του ναύτη Κότγκαλ, πού τον είχε συνοδείησει, έκανε μερικά βήματα νά ρίξῃ μιά ματιά στό άλλα γιγάντια πουλιά πού θά συναγωνίζοντο με τό δικό του. "Η άπληγής εργασία στην όποια είχε παραδοθῆ ό νεαρός άξιωματικός επί ένα όλόκληρο χρόνο, είχε λεπτόνει τή φυσιογνωμία του. Τά γένια του τά όποια είχε άφήσει άπ' τόν καιρό πού γύρισε στό Κεργεράκ πλατύνανε τό σύγενικό πρόσωπό του και έτσι όπως ήτανε

με τή στολή του άεροπόρου, έμοιαζε καταπληκτικά με τόν πατέρα του όταν φορώντας τό ναυτικό του σκούφο και τό πέσινο σακάκι του, έγύριζε με τή βενζινακάτο στά νησιά του Μοριμπιάν.

Βαδίζοντας κανά μῆκος τής παρατάξεως των άεροπλάνων ό γυός του 'Αντωνίου Γκερλς, παρατηρούσε με περιέργεια τά διάφορα συστήματα των μηχανών και ένα μειδιάμα θριάμβου έφώτιζε τό πρόσωπό του. 'Ασφαλώς κανένα μηχανήμα άπ' αυτά δέ θάταν σέ θέση νά συναγωνισθῆ με τό δικό του. "Όταν έφθασε στην κεφαλή τής παρατάξεως σταμάτησε κατάπληκτος : τό άεροπλάνο του βρισκόταν εκεί, πρώτο-πρώτο στη σειρά!

"Η μάλλον όχι, δεν ήταν τό δικό του" τό δικό του ήταν άσπρο ενώ αυτό ήτανε βαμμένο κόκκινον. Είχε τό ίδιο σχήμα, τά ίδια φτερά, στην ίδια θέση τόν έλικα και τό μοτέρ, τις ίδιες διαστάσεις. 'Ο 'Ερρίκος άνεγνώριζε τά ίδια άκριβώς έξαυτήματα μέχρι τελευταίου, άκόμη κι' αυτή τήν ιδιαίτερη και ειδική γυαλάδα του μετάλλου πού κανείς άλλος δεν έγνώριζε, του μετάλλου πού μόνος ό πατέρας του είχε ανακαλύψει στην ιδιοκτησία του Κεργεράκ.

Ξαφνικά, ό 'Ερρίκος Γκερλς όχριασε : ή στιγμή τής έκκινήσεως έφτασε. Παραμερίζοντας τό πλήθος των δημοσιογράφων και των καλεσμένων, ό πιλότος του κόκκινου άεροπλάνου έρχόταν νά καταλάβῃ τή θέση του. Ήταν ένας άνθρωπος ψηλός και λιγρός με μιά μύτη γροθιά, ένα μυτερό γένι και κάτι γυαλιστερά μάτια!

— "Ο άνθρωπος με τό σταχτι γιότ! φώναξε ό 'Ερρίκος.

"Ο άλλος γύρισε τό κεφάλι, και τά βλέμματα των δύο άνδρων διεσταυρώθησαν. Κάποια άνάμνησις έφάνηκε ότι έτάραξε τόν πιλότο του κόκκινου άεροπλάνου' είνε πελιδνός, και τά χείλη του άφήκαν νά ξεφύγῃ τό όνομα του 'Αντωνίου Γκερλς.

— Δεν είμαι ό 'Αντωνίος Γκερλς, αλλά ό γυός του πού θά τόν εκδικήσῃ, δολοφόνε! βροντοφώνησε ό άξιωματικός κ' έκανε νά ώρμησῃ άπάνω του.

Τήν ίδια στιγμή όμως άκούστηκε τό σύνθημα τής εκκινήσεως. Με ταχύτητα άστραπής ό άλλος, έδωσε μιά βόλτα στόν έλικά του και πήδησε στό άεροπλάνο του πού άρχισε εύθύς νά τρέξῃ άπάνω στό έδαφος. "Επειτα με μιά σταθερή κλίση, άνυψώθηκε, ξεπέρασε τις στέγες των σπιτιών, και τραβώντας πρὸς βορράν, έχάθηκε άνάμεσα στις ζητωκραυγές του ένθουσιώντος πλήθους.

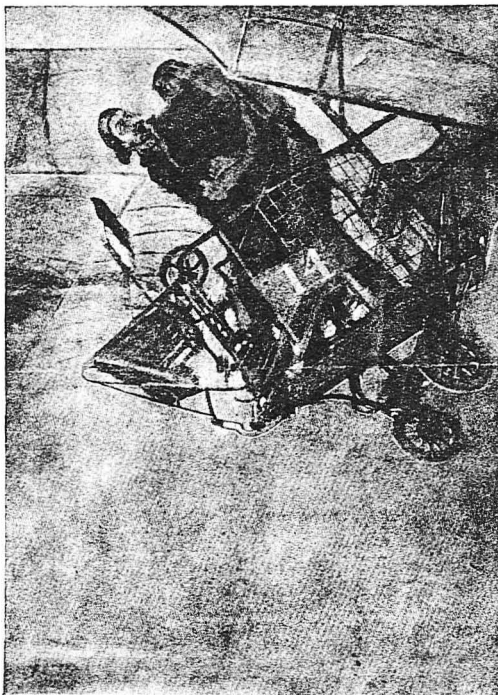
***

Μόλις συνήλθε από τή συγκίνησή του ό 'Ερρίκος Γκερλς έτρεξε στό άεροπλάνο του. Μη δίνοντας προσοχή στις διαμαρτυρίες του κόσμου πού άναποδογύριζε με τή φρενιασμένη όρμή του, έφτασε στη μηχανή του κ' έβαλε έμπρός. 'Επήδησε μέσα και σχεδόν άμέσως με μιά άπότομη κλίση άνυψώθηκε όρμηκώς πρὸς βορράν εις καταδίδωιν του Κόκκινου Πουλιού.

Δυστυχώς, ό άλλος είχε κερδίσει καιρό και δέ φαινόταν πιά παρά σάν ένα μικρό σημαδάκι στόν ορίζοντα.

Με μιά έκφραση άγίας όργης στό μέτωπο ό νεαρός άξιωματικός, με τά δόντια σφιγμένα και με τό μάτι κερφομένο μπροστά του, ανέπτυξε τό μάξιμουμ τής μηχανής του πού έτερεχέ τώρα με 150 χιλιόμετρα τήν ώρα. Τό Παρίσι ήταν πιά μακριά και κάτω του άπλωνόταν τό δάσος του 'Ιλ-'Αντάμ. 'Αλλ' ό Γκερλς δεν έβλεπε τό τοπίο. Στην έξημενή σκέψη του ξαναζούσε όλο τό δράμα του πατέρα του πού εφωτιζότανε τώρα με άπλετο φως.

Κατορθώσας νά τρυπήσῃ άνάμεσα στους ξένους εργάτες του Κεργεράκ, με τήν πρόθεση νά κλέψῃ τόν κ. Γκερλς, ό δολοφόνος του είχε παρακολουθήσει βήμα πρὸς βήμα τις έγγραφές του σοφου. Και όταν πιά έκείνος νομιζοντας ότι είχε συγκεντρώσει αρκετή ποσότητα πού πολυτίμου μετάλλου ειδιοποίησε τούς εργάτας περί τής προσεχούς των άπολύσεως, ό κακοήγος συνέλαβε τό σχέδιον του έγκλημάτου, του, και τό υπελόγιον με όλες του τις λεπτομέρειες ώστε νά νομισθῆ άπ' όλους ότι επρόκειται περί τυχαίου δυστυχήματος. Γνωρίζοντας τις συχνές έκδρομές του έφευρέτο με τή μηχανή του βενζινακάτο, συνηοήθηκε με κάποιον συνένόχό του, του έπετέθησαν με τό σταχτι γιότ και τόν έπνιξαν. "Επειτα άποβιβάστηκαν τή νύχτα στό Κεργεράκ και ή κλοπή διεπράχθη εύκολώτα μέσα σ' ένα σπίτι πού δεν τό φύλαγε κανείς και του όποίου ό κλέπτης έγνώριζε καλά όλα τά μυστικά. Σέ λίγες ώρες θά ήταν μακριά με τό έγκληματικό γιότ, του όποίου μιά εύκολή άλλαγή του χρωματισμού θά τόν άπήλασε διά παντός από κάθε ύπόνοια. "Ετσι δέ και κατάόρθως νά διαφύγῃ τās έρευνάς του είσαγγελέως εις τά γειτονικά

Στη στενή γέφυρα του άεροπλάνου μιά λιγρία πάλι συνήφθη σώμα με σώμα.

Λιμάνια

Ο Έρρικός Γκερλίζ εσφιγγε τις γραφίδες του και προσπαθούσε με κάθε τρόπο ν' αδείξω την ταχύτητά του. Ή δύο μηχανές ήταν ισοδύναμες, αλλά το ναυτικό του επάγγελμα βοηθούσε σημαντικά τον αξιωματικό. Έπιπελούμενος των ρευμάτων του αέρος έκέρδιζε, με επιδέξιους χειρισμούς, ολοένα έδαφος επί του αντίπαλου του.

Κάτω είχε φανερή ή θάλασσα. Για να αποφύγουν έναν αντίθετο και βίαιον άνεμο, οι δύο αεροπόροι χαμήλωναν και πετούσαν μόλις καιιά ειςοσριά μέτρα πάνω από τα κύματα. Ο Έρρικός ήταν πίσω ένα χιλιόμετρο σχεδόν και άρχισε να σκέπτεται ότι δεν υπήρχε άμεση ανάγκη να φθάση τον αντίπαλό του. Ή σύλληψις του στην Αγγλία, θα ήταν έξ' ίσου εύτολη όπως και στη Γαλλία.

Τα αεροπλάνα είχαν φθάσει σχεδόν στο μέσον της Μάγχης. Έξαφνα, ο Έρρικός έκπληκτος είδε τον έχθρο να διαγράφη ένα ημικύκλιο και να διευθύνεται κατ' επάνω του με την ίδια ταχύτητα που έστρεψε προηγουμένως προς την αντίθετο διεύθυνση. Πρώην κατορθώση να άντιληφθή το σκοπό αυτής της μεταβολής, το Κόκκινο Ίπυλι ήταν από πάνω του. Ο Γκερλίζ μόλις πρόφθασε ν' ακούση αυτή τη φωνή :

— "Ε ! λοιπόν, ναι ! και σύ σαν τον πατέρα σου !

Ή σύγχρσις ήταν άναπόφευκτη, όταν ο αντίπαλος άνύψωσε άπότομα τη μηχανή του με το σκοπό να πιάση με τους γάντζους της προσομοίωσης ένα φτερό του Άσπρου Πουλιού, για να το άναποδυγήσθ. Αλλά ο Έρρικός, έξ' ενστίκτου, βλέποντας τον κίνδυνο, έστρεψε με μια έπιδέξια τιμονιά και άπεφυγε την καταστροφή. Άμσως άρχισε ν' άνυψώνεται ολοταχώς προσπαθώντας να βριασκεται αυτός από πάνω στη μανιάδη αυτή πάλη από την όποιαν ο Άλλος δεν έννοούσε να ύποχωρήση.

Κάτω άπ' τους δύο άνθρώπους ή θάλασσα άρχισε ν' άπομακρύνεται. Τα αεροπλάνα άνβήσαν ολοένα. Ή άναπνοή των άεροναυτών άρχισε να γίνεται δύσκολη. Ένα άραιό στρώμα από σύννεφα έκρυψε έντελώς το πέλαγο από τα μάτια του Γκερλίζ. Άγχιος ο αντίπαλός του τον κουνήσσε λυσσασμένα. Προς στιγμήν, μία σκέψις άντεπιθέσεως έφώτισε το νου του αξιωματικού. Γιατί να τηρή αυτός παθητική σταση; Ποιος τον έμποδίζε να έπιπέση αυτός τώρα κάτω του έχθρου αεροπλάνου και να άνατρέψη; Σφανικά όμως ένα προσδόκητο συμβάν δίκαιωψε τις σκέψεις του. Έπο την πίεση της αυξανόμενης φυγοκέντρου δυνάμεως, όφειλομένη εις την ταχύτητα των άφηνασμένων μοτέρ, έσπασε ο έλικας του Κόκκινου Πουλιού, συντρίβοντας τη μηχανή και τα φτερά.

Ένα τρολλό σπριφογόρισμα του χαλασμένου μηχανήματος, ένα οξύ παράοργο του πληγομένου μεταλλου, και το αεροπλάνο αρχισε να πέφτη, όργά στην άρχη χάρις στην άντίσταση των συντριμμένων φτερών. Ο έχθρός μόνος του έλευθερώσε το δρόμο...

— "Άλλά τοτε... άν πνιγόταν από δυστύχημα... τα ίχνη του έγκλήματος θα έχάνοντο μαζί με το δράστη. Δεν θάμενε καμία άποδείξις του δράματος του Μορμυλιάν. Ή δοξα του Άντανιου Γκερλίζ θα έμενε στη σιά. Σάν άστραπή, πέρισαν οι σκέψεις αυτές από το πνεύμα του Έρρικού. Ή μεγαλοφία του πατέρα του δεν μπορούσε να άποδειχθή παρά μόνο από την όμολογία του Άλλου. Οχι με κάθε θυσιά δεν έστρεψε να τον άφήση να εξαφανισθή !

Ή συνάβησις του καθήκοντος προς το όνομα του πατέρα του όπλιος τον άξιωματικό με άπάντατη τολμη. Σβύνοντας τη μηχανή του και μαζεύοντας τα φτερά του Άσπρου Πουλιού, το άφησε να πέση σαν περα προς τη κατεύθυνση του Κόκκινου Πουλιού. Με ταχύτητα βολιδων τα δύο αεροπλάνα διέσχισαν το στρώμα των νεφών. Από κάτω, σαν να όρμούσε προς αυτούς άνεπήδησε ή θάλασσα. Ήδη όμως το Άσπρο Πουλί ήταν από κάτω άπ' τον Άλλο. Ο Γκερλίζ ξαναβάθη έμπρος τη μηχανή του και διαγράφοντας μία κμπλήρη άφανταστο τόλημη; και άκριβείας, κατορθωσε για ένα έκατοστο του δευτερολέπτου να έληθη σ' έπαφή με το Κόκκινο Πουλί. Ή στιγμή αυτή όμως ήταν άρκετή. Με το σώμα όλο σχεδον γεωμένο έξω άπ' το μηχανήμα του, άπλωσε το άσοαλένιο του χερι και με ήράκλεια δύναμη άρραξε τον Άλλον, μισοπεθαμένο, τον άπέσπασε άπ' το αεροπλάνο του που εξακολούθησε την πτώση του, και τον πέσασε μέσα στο δικο του. Και άμσως όχρός από το θάυμα που είχε συντελέσει, ξαναπήρε τη διεύθυνση της Αγγλικής άκτής, ενώ το Κόκκινο Πουλί, βυθίζοταν μέσα στα κύματα.

Ο Έρρικός κρητούσε την άποδείξη... Πίσω του όμως ο Άλλος τον όποιον ένόμιζε μισοπεθαμένο και άνίκανο πια για κάθε άντισταση, συνήλθε. Όρμησε προδοτικά άπάνω στον Γκερλίζ και σφιγγοντάς τον με λύσσα, τον έκανε ν' άφήση το πηδάλιο και τους μοχλούς.

— Κλέφτη και δυό φορές φωνηά ! έφώναξε ο αξιωματικός μόλις συνήλθε άπ' την άπροσδόκητη έπιθεση του έχθρου του. Αδεί τη φορά δε θα μου γλυτώσης !

Στη στενή γέφυρα του αεροπλάνου, μία άγρια πάλη συνήφθη σωμα με σώμα. Ο Έρρικός όμως ήταν δυνατώτερος. Καθάρωσε να άναποδυγήσθ τον αντίπαλό του.

— "Έλεος ! έλεος ! άρχισε να φωνάζη έκείνος. Στ' όνομα του πατέρα σου, έλεος ! !

Για μία στιγμή ο Έρρικός έμενε διτακτικός... Άλλά το Άσπρο Πουλί, άκυβέρνητο, χαμήλωσε, άγγισε το νερό, έδιπλώωσε και άρχισε να βυθίζεται παρασύροντας μαζί του τους δυό αντίπαλους μέσα στα βάθη της Μάγχης...

Λίγες ώρες άργότερα, το ύπ' αριθ. 136 άντιορπλιλικό άνέσυρον άπό την έπιφάνεια των κυμάτων, τον Έρρικό Γκερλίζ, πιασμένο από ένα δοκάρι, τελειε έξηγνητημένο, αλλά ζωντανον.

Το πεπρωμένο, μόνο, είχαν έκδικήσει των πατέρα του.

ΑΠ' ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΦΥΛΛΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

« Άλλού αυτά !... »

Πρό ήμερών ή Γαλλική Βουλή έψηφισε την άποφυλάκιση του κρατουμένου για πολιτικούς λόγους βουλευτού κ. Μαρσέλ Κουσέν. Άμέσως ο φίλος του βουλευτής Βιγιάν-Κουτοριε έσπευσε στο τηλεφώνο της Βουλής και έκάλεσε το διευθυντή των φυλακών της «Σαντέν» όπου έκρατείτο ο συναδέλφος του.

— Έυπρός, Σαντέ εκεί ! είπε μόλις του έδωσαν γραμμή. Έδω βουλή, έξερτε, έψηφισθή ή άποφυλάκις του κ. Κασέν... Λοιπόν...

Μά ο νέος διευθυντής των φυλακών, ό οποίος είχε ύπ' όψει του το πάθια του προκατόχου του και την άπόδραση του άρχηγου των Γάλλων βασιλοφρόνων κ. Λεόν Ντιωντέ, τον δίκαιωψε λέγοντας :

— Άλλού αυτά, φιλαράκο μου... Δεν πιάνουσε πιά τέτοια ψάρια !...

Όστόσο σε λίγη ώρα, όταν έλαβε την έγγραφω διαταγή της άποφυλάκισης του βουλευτού άναγκάστηκε να συμμορφωθή με την πραγματικότητα.

***

Οί δρόμοι της τιμής

Κάποτε ο μέγας Γερμανός ποιητής Έρρικός Χάινε, συναπειά ένός έπισοδίου, έπρόκειτο να μονομαχήση. Την ήμερα της μονομαχίας έβρεχε ραγδαίως και οι μάρτυρες του, όπως και ο ίδιος, ποδοπατούσαν μέσ' στις λάσπες και το βούρκο που κατέκλυζαν το πεδίο της μονομαχίας.

— Όπως βλέπετε, φίλοι μου, τους είπε τότε ο Χάινε και το πεδίο της τιμής εινε καμιά φορά πολύ βρωμερόν...

***

Τί τ λ ο ι

Ο νέος Γάλλος μυθιστοριογράφος Πιέρ Έμπερξ εξέδωσε πρό ήμερών το πρώτο του μυθιστόρημα στο ότοιο άρχικως πρό της έκδόσεως, είχε δάσει τον τίτλο «Ο Τριστάνος χωρίς την Ίζολδη».

Κάποιος φίλος του συγγραφέως, και αυτός στον όποιο τον είχε άνακονώσει, του είπε τότε :

— Αυτός ο τίτλος εινε πολύ μοντέρνος; βάλε καλλίτερα : «Ο Τριστάνος και ή Ίζολδη».

— Μά αυτό του μου λές έσύ, άπάντησε ο Έμπερξ, εινε παλαιό όπως και ο κόσμος.

Και έπειδή το μυθιστόρημα ήταν σχετικό με τον έρωτα, ό όποιος μένει πάντοτε ο ίδιος διά μέσου των αίωνων, του έδόθη ο τίτλος : «Παλαιό όπως και ο Κόσμος».

***

Το παράσημο του Μπραντές

Ο βασιλεύς της Δανίας Φρειδερίκος VIII έπαρασημοφόρησε κάποτε τον πρό όλιγου καιρού άποθανόντα μεγάλο άγων συγγραφέα Γεώργιο Μπραντές με το σταυρό της; δευτέρως τάξεως των Ιπποτών του Ντανεμρού.

Σύμφωνα με την έθιμοτυπία, ο διάσημος συγγραφέας πήγε την άλλη μέρα στα άνάκτορα για να ευχαριστήση το μονάρχη του για την τιμή που του έκανε. Κατόπιν όμως, στους φίλους του, οι όποιοι τον έρωτούσαν σχετικώς με αυτή την έπισκεψη, ο Μπραντές είπε τα έξης :

— Του είπα χωρίς περιστροφές ότι αυτός ο σταυρός; δευτέρως τάξεως που μου έδωσε εινε πραγματικό μόνο πράγμα δ ε υ τ ε ρ ο υ ς τ ά ξ ε ω ς που έχω στο σπίτι μου.

***

Η Γαλλογερμανική συμφωνία

Ο Γάλλος συγγραφέας Τριστάν Μπρανόρ κατά την τελευταία του διαμονή στο Βερολίνο παρεκάθητο σ' ένα γεύμα το όποιο παρέθεσε ο διάσημος Γερμανός κριτικός κ. Άλφρεδος Κέρρ. Μεταξύ των κεκλημένων ήταν και ο μέγας ποιητής Πάλ Βαλερύ, καθώς και άλλοι Γάλλοι και Γερμανοί λόγιοι.

Ο Άλφρεδος Κέρρ καθόταν άπέναντι στο Βαλερύ και καθ' όλη τη διάρκεια του γεύματος οι δυό διανοούμενοι κοιτώντουσαν με συμπάθεια και δεν έπαυαν να περιποιούνται ό ένας τον άλλον, γεμάτοι ενγένεια και κολλημένα. Τέλος όταν ήρθε ή ώρα των προπόσεων σημάθηκε ο Κέρρ και είπε τα έξης :

— Κύριοι, όταν βλέπει κανείς την άρμονία που βασιλεύει έδω μεταξύ δυό συναδέλφων, που εινε μάλιστα λόγιοι, πως μπορεί να μην πιστεύη ότι μία μέρα θα γίνη και ή Γαλλογερμανική προσέγγισις !

— Έχει δίκιο ! ψιθύρισε τότε ο Τριστάν Μπρανόρ, όποιος κατορθώνει το πολύ, κατορθώνει και το λίγο !... Άυκολώτερο εινε να μονιάσουν δυό λόγιοι παρά δυό κράτη...